

стимулювання інноваційної діяльності; організаційного, матеріально-технічного та кадрового забезпечення інноваційних процесів.

Список літератури:

1. Грузд М.В. Формування регіональної інноваційної системи // сучасні проблеми управління підприємствами: теорія та практика: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції 08-09 листопада 2012 р. –Х.: ФОП Александра К.М., ВД «ІНЖЕК», 2012. – С. 292-292.
2. Костіна Л.М. Реалізація комплексної стратегії інноваційного розвитку промислових регіонів і оцінка її ефективності// Регіональний розвиток – основа розбудови української держави: матеріали II Міжнар. наук.-практ. конф. 9-10 квітня 2013 р. / Донецький державний університет управління. – Донецьк.: ДонДУУ, 2013. – С. 167-168.
3. Коваленко Є.О. Зарубіжний досвід державної підтримки розвитку інноваційної інфраструктури // Актуальні проблеми та перспективи розвитку публічного управління в Україні: матеріали IV міжнародної науково-практичної конференції 11 жовтня 2012 р. – Запоріжжя: КПУ, 2012. – С. 145-147.

КОНСАЛТИНГ ЯК ЗАСІБ ПОШИРЕННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ ІННОВАЦІЙ В РЕГІОНАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ

Коваль І.В., аспірант ІРД НАНУ, м.Львів, Україна

Визначальною тенденцією сучасного розвитку України є необхідність впровадження інновацій у різних сферах економічної діяльності. Основою для цього має виступити використання передових досягнень науки і техніки, адаптація світового досвіду, а також активізація трансферу технологій.

Особливої актуальності інноваційний розвиток набуває в контексті регіонального розвитку. Адже господарські комплекси багатьох українських регіонів відзначаються застарілою матеріально-технічною базою, енерговитратними технологіями, дефіцитом управлінських інновацій. Це призводить до поглиблення диспропорцій у регіональному розвитку України, зниження ефективності функціонування регіональних економік, міграції трудових ресурсів за кордон і погіршення якості людського капіталу.

Важливу роль у сприянні інноваційному розвитку регіональних економік може відіграти консалтинг. Адже на сьогоднішній день головним чинником економічного зростання у розвинених країнах світу виступає не матеріальна, а інтелектуальна складова – знання людини, що, у кінцевому значенні, спричиняють збільшення продуктивності праці і виступають визначальним фактором економічного зростання в сучасних умовах [1].

Інтеграція України у світове господарство дозволяє застосовувати консалтинг з метою поширення в регіонах таких перспективних інноваційних управлінських технологій, як реінжиніринг, бенчмаркінг, управління лояльністю клієнтів, управління за цілями, управління бізнес-процесами тощо.

Реінжиніринг це комплексна процедура, яка передбачає розробку нових ділових процесів шляхом радикального перепроєктування існуючих. Зазвичай це відбувається за допомогою інтенсивного використання у нових процесах електронних систем, зміни умов ведення бізнесу, що дає можливість отримання додаткових конкурентних переваг. В процесі реінжинірингу найбільш відчутне покращення відбувається в таких ключових для сучасного бізнесу показниках результативності, як витрати, якість, рівень обслуговування та оперативність.

На різних рівнях управлінської діяльності за допомогою консалтингових фірм може відбуватися також провадження в регіональних економіках бенчмаркінгу. Відповідні управлінські покращення можуть стосуватися різних підсистем менеджменту: управління собівартістю, розробки нових продуктів і послуг, оцінки витрат на координацію процесів, оцінки «тимчасової конкуренції», окупності інвестицій, необхідного часу до виходу на ринок, а також комплексного моніторингу результатів ведення бізнесу, який включає визначення ефективності операцій, діяльності персоналу, задоволення потреб споживачів, фінансового стану, довгострокової стратегії тощо [2].

Фахівці з консалтингу можуть також ефективно сприяти впровадженню в регіональне бізнес-середовище технологій управління лояльністю клієнтів, управління за цілями та управління бізнес-процесами, розробляючи певну систему заходів, які б покращували взаємовідносини між компанією та її клієнтами, а також трансформуючи структурну організацію компаній і змінюючи їх корпоративну культуру.

Все це стане каталізатором формування в українських регіонах основ «економіки знань» в руслі парадигми «Homo informaticus», орієнтованої на посилення технологічної сингулярності, віртуалізацію освіти та поширення сучасних освітніх технологій, включаючи консалтингові [3, с. 15].

Список літератури:

1. Базилевич В.Д. Інтелектуальна власність: Підручник / В.Д. Базилевич – К.: Знання, 2006. – 431 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.ws/17810409/ekonomika/intelektualna_vlasnist_-_bazilevich_vd.
2. Реінжиніринг бізнес-процесів — необхідність в умовах динамічного ринку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.management.com.ua/bpr/bpr001.html/>
3. Чужиков В. Соціальні потоки у глобальному економічному середовищі: освітній аспект / В. Чужиков, К. Нужненко // Україна: аспекти праці. – 2011. – № 6. – С. 14-17.